

λέση τοὺς νεονύμφους, ὅπως δῆθεν τοὺς εὐχηθῆ
ὁ ἀρχηγός, ἐνῶ ὁ κύριος σκοπός μου ἦτο γνωστο-
ποίησις τοῦ ποιήματος.

Καὶ τῷ ὄντι, ἅμα οἱ νεόνυμφοι ἐνεφανίσθησαν,
—ἀλλὰ μετ' ὀλίγης δυσκολίας, εἶναι βέβαιον—,
καὶ τοῖς ηὐχθήθησαν οἱ λοιποὶ ἀσπαζόμενοι τὸν
γαμβρὸν εἰς τὸ μέτωπον καὶ δεχόμενοι τὸ χει-
ροφίλημα ἐκ μέρους ἀμφοτέρων.

—Πούλιε, ἀνεφώνησα, ἐγὼ θὰ τοὺς εὐχηθῶ μὲ
τραγοῦλι ποῦ ἔκαμα σὰν τὰ δικά σας.

—Καλῶς νὰ ὀρίστε, ἀπάντησεν ὁ Πούλιος.

Τὸ ἄσμα ἀπαγγελθὲν ἐγένετο δεκτὸν ἐνθουσιω-
δῶς, καὶ ἂν ἐπετρέπετο νὰ κενώσουν ὄπλα, ἄ-
τινα ἀπηγορεύοντο ἕνεκα τῆς ληστείας, διότι ἡ-
δύναντο τότε ἀπατηθέντες νὰ δράμωσιν ἐκεῖ οἱ
πέριξ σταθμοί, ἤθελε καὶ ὁ κόσμος, κατὰ τὸ λό-
γιον. Μάλιστα μοὶ ἐζητήθη, καὶ ψάλλεται ἔτι
καὶ νῦν.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΟΔΩΝ

Συνέχεια καὶ τέλος ἐδὲ σελ. 202.

Γ'

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλίας, ὡς καὶ πάντες οἱ
ἄγριοι, ἔχουσι τὰς αἰσθήσεις τελειοτάτας· τοσοῦ-
τον ὀξεῖαν ἔχουσι τὴν ὄρασιν, ὥστε διακρίνουσι
μακρόθεν καὶ τὰ λεπτότατα μέρη πράγματός
τινος. Παραδείγματός χάριν συγγραφεὺς τις διη-
γεῖται ὅτι· «συχρότατα, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἔχοντες πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν τηλεσκόπιον μόλις ἠδυνάμεθα νὰ
διακρίνωμεν τοὺς ἀπέναντι ἀλιεῖς, αἱ ὑπηρετρίαι
ἠδύναντο νὰ εἴπωσιν ἀσφαλῶς πρὸς τί μέρος ἦ-
σαν ἐροίμενα τὰ δίκτυα τῶν ἀλιέων, καὶ ἐὰν
εἶχον συλλάβει χελώνας θαλασσίας καὶ πόσας». Γνω-
στὸν δὲ ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς συνεννοοῦνται διὰ
τοῦ καπνοῦ· ἐκ δὲ τῆς πυκνότητος ἢ ἀραιότη-
τος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ εἴδους τῆς παραγωγῆς τὸν
καπνὸν ὕλην ἐννοοῦσι περὶ τίνος πρόκειται, καὶ
τοσοῦτον ἀσφαλῆς καὶ ὀξεῖα εἶνε ἡ ὄψις των, ὥ-
στε ἐν δικστήματι δέκα λεπτῶν πᾶσα ἡ χώρα
λαμβάνει εἶδησιν, καὶ μανθάνει τί τρέχει. Ἐὰν
μέλος τι τῆς φυλῆς ἐφρονεῖθη ἢ ἐτραυματίσθη,
πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἶν' ἔτοιμοι ἐν ἀκαρεῖ
νὰ τὸν ὑπερασπίσωσι καὶ νὰ τὸν ἐκδικήσωσι.

Ὁ κατὰ πρῶτον βλέπων τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς
Αὐστραλίας ἐκπλήσσεται ἀπορῶν τί σημαίνουσιν
αἱ ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ σώματός των ἐξέχουσαι οὐ-
λαί· νομίζει τις ὅτι ὑπὸ τὴν ἐξέχουσαν σάρκα ὑ-
πάρχουσι παρεμβεβλημένοι χάλικες ἢ ἄλλα τινὰ
ξένα σώματα· ἦσαν δὲ αἱ ὑπερσαρκώσεις ἐκεῖναι
ὡς γραμμαὶ κάθετοι, καὶ κατεκάλυπτον τοὺς ὤ-
μους καὶ τὰς πλευράς· φαίνεται δὲ ὅτι ἦσαν ἐν-
τιμοὶ οὐλαὶ προσληθῆσαι ἐκ τῶν συνεχῶν μονο-
μαχιῶν. Ὅσάκις δύο τινὲς ἐρίζουσι, κατέρχονται
εἰς μονομαχίαν, ἧς τὰ καθέλαστα κανονίζονται
ὑπὸ διαιτητῶν καὶ μαρτύρων, ὡς παρ' ἡμῖν δυσ-
τωχῶς. Καὶ πρῶτον μὲν συμπλέκονται ὡς πα-
λαισταὶ συλλαμβάνοντες τὸν τράχηλον ἀλλήλων,

ἔπειτα δὲ διὰ μαχαιρίων, ἐξ ὀστράκων ἢ ἐκ λί-
θου ἠκονημένου, κατακόπτουσι τοὺς ὤμους των,
τοὺς μηροὺς καὶ τὰς πλευράς. Ὅπότερος δὲ αὐ-
τῶν κατορθώσῃ νὰ κατενέγκῃ πλείονας πληγὰς
καὶ μᾶλλον βαθείας, καὶ νὰ ὑπομείνῃ τὴν φοβε-
ρὰν ἐκείνην κατακρουσῶρησιν ἀνακρουσεται νι-
κητής. Ὡς δὲ πρὸς πᾶσι τοῖς ἀγρίοις, αἱ ἀλγη-
δόνες φέρουσιν εἰς τοὺς Αὐστραλιανοὺς μέλην οὐ-
χι ἀμέτοχον ἠδονῆς. Ἡ ἄκρα αὐτῶν ἠδονὴ εἶνε
τὸ νὰ πονῶσι καὶ νὰ ἐλέπωσιν ἄλλους πονουν-
τας. Ἀφρικανοὶ καὶ Ἀσιανοὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ αἵ-
ματος καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐρεθισμοῦ μετέχον-
τος μανίας.

Ἀποθανόντος τινὸς οὐδεὶς δύναται νὰ προφέ-
ρῃ τὸ ὄνομά του· τελοῦσι δὲ τὴν κηδείαν διὰ
χορῶν σιωπηλῶν. Αἱ γυναῖκες τῆς φυλῆς τοῦ νε-
κροῦ ἐκτελοῦσι βῆμά τι πένθιμον, κρατοῦσαι μι-
κροῦς πελέκεις κοπτεροὺς, δι' ὧν πλήττουσι τὴν
κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους ἐν ῥυθμῷ σημειομένῳ
διὰ τῶν λάμπων τοῦ πελέκειος καὶ τοῦ ἐκ τῶν
πληγῶν ἀναπηθῶντος αἵματος, ἕως οὗ αἱ χορεύ-
ουσαι περιρρέονται ἀληθῶς εἰπεῖν ὑπὸ τοῦ αἵμα-
τός των. Τὰ μαῦρα ἐκεῖνα σώματα τὰ κηθη-
μαγμένα, τὸ μίγμα ἐκεῖνο τῆς σωματικῆς ἀλγη-
δόνος καὶ τῆς ἠθικῆς διὰ χοροῦ αἱματηροῦ ἐκ-
δηλουμένης, πάντα ταῦτα κατὰ τὰς δοξασίας
τῶν ἀγρίων εἶνε μεστὰ μεγαλείου πενήμιου. Ὑ-
πάρχουσι γράβιαι, ὧν πολλαὶ συγγενεῖς ἀπέθανον
τοσοῦτον κεκαλυμμένοι ὑπὸ οὐλῶν, ὥστε ἀδύνα-
τον νὰ εὕρῃ τις εἶτε ἐν τῇ κεφαλῇ εἶτε ἐν τῷ σώ-
ματί των ἄθικτον καὶ ὑγιὲς μέρος ὅσον τὸ μέγε-
θος ἐνὸς δεκαλέπτου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
πενθοῦσι καὶ οἱ ἄνδρες, σχίζοντες τὸ σῶμά των
διὰ τεμαχιῶν ὑάλου, πρὸ δὲ τῆς ἐφευρέσεως τῆς
υἵαλου μετεχειρίζοντο χάλικας ὀξεῖς.

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς ἀποικισθείσης Αὐστραλίας
προσελήφθησαν, ἐννοεῖται, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν
λευκῶν, καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα διασῶζονται σχε-
δὸν μόνον πρὸς τὰς κατοικοῦσι τὰ ἐνδότερα.
Οὗτοι δὲ ὀνομάζονται *Boobymen*, καὶ κατ' αὐτῶν
μεταχειρίζονται πᾶν μέσον πρὸς ἐξόντωσιν. Οἱ
δὲ ἄλλοι ἀποτελοῦσι τάξιν τινὰ μιγάδα, ἐκτελοῦ-
σαν πάσας τὰς θαρείας ἐργασίας ἐν ταῖς οἰκίαις
τῶν ἀποίκων. Ἡμέραν τινὰ Ἄγγλος τις, διαμεί-
νας πολὺν χρόνον ἐκεῖ, ἤκουσε τὴν Λουίζαν τὴν
μαγειρίσσαν του ἐκβάλλουσαν κραυγὰς ἀγρίας.
Κατὰ πρῶτον ἐνόμισεν ὅτι συμβαίνει φόνος. Ἄλ-
λὰ παρρηθὺς ἐλθὼν τις τῷ εἶπε· «Δὲν εἶνε τίποτε»
ἢ Λουίζα εἶχε καινούργιαν πίπαν, καὶ τὴν εἶδεν
ὁ σύζυγός της, καὶ ἤθελε νὰ τῆς τὴν πάρῃ· αὐτὴ
δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δώσῃ, καὶ ἐκεῖνος τὴν ἐπια-
σεν ἀπὸ τῆς μαλλίᾳ καὶ τῆς ταῖς ἔθρεξεν. Ἄλλὰ
μὴ ἀνησυχεῖτε· τῶρα θὰ τὴν μέρωσῃ μὲ μίαν
πρόξαν».

Οἱ μαῦροὶ δὲ οὗτοι μιγάδες, οἱ γεννηθέντες ἐξ
ἀποίκων ἀνδρῶν καὶ ἰθαγενῶν γυναικῶν, δὲν εἶνε
θεσβαίως πρότυπα ὑπηρετῶν· ὅσον μελανώτεροι

μασιν ή θεωρία απέχει τής πράξεως! Ἄντι δυνάδων μικρῶν κτηματιῶν, εὐδαιμόνων, φιλεργῶν, πύχριστημένων, ὁ νόμος τοῦ 1861 οὐδέν ἄλλο ἐδημιούργησεν ἢ πληθύν βιομηχανῶν διεφθαρμένων, οἵτινες ἀφαιροῦντες διὰ τῆς βίας παρά τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων τεράχια μικρὰ γῆς μεταπώλουσιν αὐτὰ εἰς ἄλλους, καί οὐχί σπανίως εἰς αὐτούς τούτους τοὺς γαιοκτημόνας. Τὸ κακὸν τοῦ νόμου ταύτου ἐπεχείρησαν νὰ μετριάσωσι τῷ 1875 καὶ 1877 διὰ τινος τροπολογίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ λέγειν τῶν εἰδημόνων εἰς οὐδὲν ὠφέλησεν αὕτη, οὐδὲ ὅπως συντελέσασα πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπὸν τοῦ νόμου, τουτέστι τὴν προσέλευσιν νέων ἀποίκων καὶ τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας.

Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ χώρα αὕτη ἔχει ἐξαιρετικὸν καὶ οὐ μικρὸν βιομηχανίαν, τὴν κτηνοτροφίαν. Ἡδυνάτ' οἱ μάλιστα νὰ τῇ εὐχρηστῇ πλείονας γεωργούς καὶ ὀλιγίστους κτηματίας· ἀλλὰ καὶ ἡ παραγωγή ἵππων καὶ κρέατος δὲν εἶν' εὐκαταφρόνητος. Οἱ Ἄγγλοι ἐδημιούργησαν ἐν Αὐστραλίᾳ περίφημα εἶδη ἵππων, βοῶν, προβάτων οὐδὲ ὅπως ὑπολειπομένων τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἔνεκα δὲ τῆς μικρᾶς δαπάνης δύνανται οἱ κτηνοτρόφοι νὰ κάμνωσι καὶ ἐξαγωγῆν, ὥστε μετ' οὐ πολὺ μόνῃ ἡ Αὐστραλία θὰ ἐπαρκεῖ εἰς προμήθειαν τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἀγγλικῶν κτήσεων, ἐπ' ἀμοιβαίᾳ ὠφελείᾳ.

Ἄλλὰ πλὴν τοῦ μεγάλου τούτου οικονομικοῦ μέλλοντος ἡ Αὐστραλία ἔχει καὶ ἄλλο, τὸ ἐξῆς· Παρκοισμένη ὑπὸ τῆς φύσεως διὰ μεγάλης μὲν ποικιλίας κλιμάτων καὶ προϊόντων, γῆς δὲ, ἥτις θὰ κατασταθῇ εὐφορωτάτη θαυμασίως, ὅταν ἀπαλλαγῇ τῶν κατακαλυπτόντων αὐτὴν ἐπιβλαβῶν φυτῶν, ἔχουσα δὲ ἄφθονα ὀρυκτὰ σιδήρου καὶ γαιανθράκων, καὶ ἀπολαύουσα θεσμῶν ἐλευθέρων, δι' ὧν ἑκατονταπλασία γίνεται τῶν ἐθνῶν ἢ δυνάμεις, τούτων πάντων ἔνεκα μετ' οὐ πολὺ τὸ πέμπτον τοῦτο μέρος τῆς γῆς θὰ ἀμιλλᾷται πρὸς τὰς μέγας τοῦδε ἐχρούσας τὸ μονοπώλιον τῆς παραγωγῆς, πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἀνοίγωσι πηγὰς ἐμπορίου ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις τῆς Ἀσίας μόνου οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοί, διότι ἡ Αὐστραλία δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς Κίνας. καὶ δύναται τις νὰ προεῖπῃ ὅτι πρὸς τοῦτο μάλλον τὸ μέρος θὰ στραφῇ κατὰ πρῶτον ἢ ἐμπορικῇ αὐτῆς δραστηριότητι.

Οὐδὲ ὅπως δὲ ἀγνοοῦμεν ὅτι τινὲς προφητεύοντες διατείνονται ὅτι ἡ ἐκλογικὴ διαφθορά, ἡ κατάρχησις περὶ τὰ πολιτικὰ καὶ ἄλλα τινα ἄτοπα προσερχόμενα ἐκ τοῦ ἐμπροσωπικοῦ πολιτεύματος, θὰ καταπνίξωσιν ἐν τῷ γίνεσθαι τὸν ὠκεάνιον ἐκείνον πολιτισμὸν· ὅτι ἡ ἰδιοκτησία κλονομένη ἐκ θεμελιῶν ὑπὸ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἐλεύθερα φρονούντων θὰ ἀπολέσῃ τὴν δυνάμιν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἅπαξ ἀφαιρεθέντος ἀπὸ τῆς γεωργίας τοῦ μοχλοῦ τῶν μεγάλων κεφαλαίων, ἡ γῆ οὐδὲν θὰ παράγῃ τοῦ λοιποῦ. Ἄλλ' οἱ φόβοι οὗτοι φαίνονται ἡμῖν

οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ὑπόστασιν ἔχοντες, διότι τὰ αὐτὰ κακὰ ὑπάρχουσιν ἐν τινι μέτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἠνωμέναις Πολιτείαις, τὸ δὲ παράδειγμα τῆς ὀσημέραι ἀξίωσης εὐημερίας αὐτῶν ἴσταται ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐν πάσῃ χώρᾳ ἡ ἐλευθερία φέρει μεθ' ἐξυτῆς καὶ τὰ πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς τυχόντων.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

**

ΤΙ ΤΡΩΓΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΝΟΥΣΙΝ

οἱ διάφοροι λαοί.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος τρώγει καὶ πίνει, τοῦτο καὶ εἶνε. Ὁ ὀξὺς Γαλάτης πίνει ἀφορίζοντα καμπανίτην, ὁ βραδουκίνητος Γερμανὸς ζῦθον, ὁ ἐκνευρισμένος Ἰταλὸς τρώγει πολέντα καὶ μακαρόνια, ὁ ἀγέρωχος Ἀγγλὸς beefsteak, ὁ ἐν ὄνοματι τῆς Χριστιανοσύνης πολεμῶν τοῖς Τούρκοις Ῥώσος βοῦτικι, ὁ δὲ μοιρολάτρης Τούρκος πιλάφιον. Ὁ Γερμανὸς ἀγαπᾷ φαγητὰ λιτώτατα, ἀλλ' ὕγιεινά καὶ εὐχυμα· ἀγαπᾷ τὸν ζῦθον, ἀλλὰ δὲν καταφρονεῖ ἄλλων ἵποτων, ὅταν ἔχη αὐτὰ. Οἱ Γάλλοι τρώγουσι καὶ πίνουσιν ὅτι λεπτὸν, ποικίλον καὶ ἐζητημένον, καὶ εἶ.ε ὅπως οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῶν νεωτέρων χρόνων. Περίφημοι εἶνε οἱ γαλλικοὶ ζωμοὶ, οἶνοι καὶ τυροί· ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν τυρῶν ἀμιλλῶνται αἰσίως τοῖς Γάλλοις Ἐλβετοὶ καὶ Ὀλλανδοί. Ἐν τῇ πατρίδι τῶν puddings καὶ beefsteaks Ἀγγλία τὰ Χριστούγεννα ἐορτάζονται διὰ μεσαιωνικῆς πολυφαγίας· πᾶσα οἰκία ἔχει μεστὴν τὴν τράπεζαν ἐθνικῶν ἐδεσμάτων, ὧν προεξάρχουσι τὰ ἀπαραιτήτητα plumpudding. Ἐν τῇ κώμῃ Χεντλάδῃ τῆς κομητείας Χερερόρδ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Βαίτων, προσφέρουσιν οἱ ἐπίτροποι ἐντὸς τῶν ναῶν τῷ τε ἱερῷ καὶ τοῖς λαϊκοῖς γλυκίσματα, ἅτινα καὶ παραχρῆμα καταβροθίζονται πρὸς ἀμοιβαίαν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτημάτων καὶ διαρκῆ διαλλαγῆν. Τὸ ἐθνικὸν δίπυρον τῶν Ῥώσων καλεῖται βλίννις, κατασκευάζεται δὲ ἐκ στανίου πυροῦ, σεμιδάλεως, γλιαροῦ ὕδατος καὶ τρυγός· ἀφίνεται νὰ ζυμωθῇ ὅλον νυχθήμερον, μεθ' ὃ ἀναμίγνυται ζέοντι γάλακτι καὶ ὀπτᾶται εἰς λεπτοὺς πλακοῦντας, οἵτινες τρώγονται θερμοὶ μετὰ σαρδεῶν ἢ γαβιαρίου. Οἱ βορειότεροι λαοί, Γροενλανδοὶ καὶ ἄλλοι πίνουσιν ἀπενευστὸ τὸ ἔλαιον τῆς μουρούνας (ὀίσκου), τρώγουσι σιτηπότας ἰχθύς καὶ κρέατα ἄρκτων καὶ ἄλλα φαγητὰ, ὧν καὶ ἡ πόρωθεν ἀποφορὰ διεγείρει σιχασμὸν. Ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι παχέια τροφή ἀρμόζει εἰς κλίματα ψυχρὰ, καὶ βαίνει παραλήλως τῇ ῥυπαρότητι. Οἱ οἰκοῦντες ἐν ταῖς εὐκράτοις ζῶνας τρέφονται ἀπὸ κρεάτων ἄμα καὶ βοτανῶν, οἱ δὲ ἐν τῇ διακεκαυμένῃ ἐκ βοτανῶν μόνον καὶ ὀπωρικῶν· τούτου ἔνεκεν ἀπηγόρευσε τοῖς Ἰσραηλιταῖς ὁ Μωϋσῆς τὰ χοίρεια κρέατα, ἐθέσπισαν δὲ οἱ Βρυδισταὶ τὴν λαχνοφαγίαν διὰ λόγους ὕγιεινῆς. Κλίμα, τροφή καὶ διά-